

Arrest

nr. 283 916 van 26 januari 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. D'HAENE
Warandestraat 66
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 september 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 oktober 2022 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 december 2022.

Gelet op de beschikking van 16 december 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. D'HAENE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 24 november 2022 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd gesteld dat verzoekster niet overeenkomstig artikel 39/81,

vierde lid van de Vreemdelingenwet binnen de acht dagen heeft geantwoord op de brief van de griffie met de vraag om haar intentie kenbaar te maken inzake het al dan niet neerleggen van een synthesememorie. Hierdoor lijkt het ontbreken van het vereiste belang te moeten worden vastgesteld, concludeerde de beschikking.

1.2. Verzoekster richt op 13 december 2022 een schrijven aan de Raad waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 januari 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij licht toe dat zij niet aanwezig was toen de postdiensten haar de brief van de Raad met de vraag naar haar intenties inzake het neerleggen van een synthesememorie op donderdag 3 november 2022 hebben aangeboden en dat haar een bericht werd nagelaten waarin foutief werd vermeld dat deze brief kon worden opgehaald in een postpunt, terwijl dit het postkantoor had moeten zijn. Ingevolge deze praktische verwikkelingen heeft zij pas effectief kennis kunnen nemen van voormelde brief op maandag 7 november 2022 en heeft zij de termijn van acht dagen om hierop te antwoorden vanaf deze datum berekend. Ter ondersteuning van haar uiteenzetting legt zij een briefomslag met vermeldingen van bpost voor, waaruit blijkt dat deze werd aangeboden op 3 november 2022 en dat toen een bericht werd achtergelaten. Waar de voorzitter haar erop wijst dat volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State in deze niet de datum van effectieve kennisname maar wel deze van kennisgeving doorslaggevend is, stelt de verzoekende partij enkel nog dat dit volgens haar “niet correct is”. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”

1.4. Waar de verzoekende partij uiteenzet dat de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen om te antwoorden op de aangetekende brief van de griffie van de Raad met de vraag om de intenties kenbaar te maken inzake het al dan niet indienen van een synthesememorie, begint te lopen vanaf de dag dat zij effectief kennis heeft kunnen nemen van deze brief, in casu maandag 7 november 2022, kan zij niet worden bijgetreden. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State is een kennisgeving bij ter post aangetekende brief geldig geschied, wanneer de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld – wat de verzoekende partij in casu niet betwist – en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of aan een ander op dat adres verblijvend persoon heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus een bericht heeft achtergelaten waarin de belanghebbende ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (cf. RvS 3 december 2009, nr. 198.499, RvS 27 oktober 2014, 208.491 en RvS 18 januari 2014, nr. 226.239). Hierbij wordt de kennisgeving geacht te zijn gebeurd op het dag van de aanbieding van de brief bij de woonplaats van de betrokkene (cf. RvS 14 mei 2007, nr. 171.116) en niet bij het verstrijken van de termijn toegekend voor het ophalen van de aangetekende zending bij het postkantoor (RvS 8 juni 1983, nr. 23.342 en RvS 28 april 1987, nr. 27.843) of op de dag dat de betrokkene daadwerkelijk het betrokken aangetekend schrijven gaat afhalen (RvS 15 maart 2005, nr. 142.581). Deze rechtspraak wordt geenszins weerlegd door verzoekster die meent dat deze “niet correct is”.

1.5. De briefomslag waarmee de in punt 1.4. vermelde aangetekende brief van de griffie werd verzonden – die de verzoekende partij wel laat zien ter terechtzitting doch niet wenst neer te leggen – bevat een sticker waaruit blijkt dat de zending werd aangeboden op 3 november 2022 en dat ze kan worden afgehaald in het postpunt in Turnhout. De voormelde datum is de derde werkdag die volgt op die waarop de betrokken brief van de griffie van de Raad aan de postdiensten werd overhandigd. Daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij wel beweert maar niet aantoonst dat de aangetekende zending niet op het op de briefomslag vermelde postpunt in Turnhout kon worden afgehaald op 4 november 2022 en

dat het postkantoor op die dag bovendien niet meer toegankelijk was, is het zo dat toen de verzoekende partij op 7 november 2022 de betrokken aangetekende zending in haar bezit kreeg, zij nog tot 10 november 2022 (acht dagen te tellen vanaf 3 november 2022, zijnde de derde werkdag die tevens de eerste is van de termijn van acht dagen zoals bepaald in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet) de tijd had om de Raad haar intenties kenbaar te maken omtrent het al dan niet neerleggen van een synthesememorie. De verzoekende partij antwoordde echter pas op 15 november 2022. Dit alles leidt tot de conclusie dat de inhoud van de beschikking overeind blijft.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA